

عنوان مقاله:

بررسی بیان $TGF-\beta$ در ژانت سل گرانولومای فکین و ژانت سل تومور استخوان

محل انتشار:

مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد، دوره 42، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نصرالله ساغروانیان - مرکز تحقیقات بیماریهای دهان، فک و صورت، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران^۱ دانشیار گروه آسیب شناسی دهان، فک و صورت، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

امیرحسین جعفریان - دانشیار گروه آسیب شناسی دهان، فک و صورت، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

نرگس قاضی - مرکز تحقیقات بیماریهای دهان، فک و صورت، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران استادیار گروه آسیب شناسی دهان، فک و صورت، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

معین مزینی - دندانپزشک، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: ژانت سل گرانولومای محیطی (PGCG)، ژانت سل گرانولومای مرکزی (CGCG) فکین و ژانت سل تومور (GCT) استخوان ضایعاتی با نمای هیستوپاتولوژی مشابه ولی رفتار بیولوژیک متفاوت می باشند. هدف از مطالعه حاضر بررسی میزان بیان $TGF-\beta$ در این ضایعات به روش ایمنوهیستوشیمی بود. مواد و روشها: در مطالعه حاضر، 15 نمونه PGCG، 15 نمونه CGCG و 10 نمونه GCT بررسی شد. ایمنوراکتیویته $TGF-\beta$ در سلولهای تک هسته ای (MC) و چند هسته ای (MGC) گروههای مورد مطالعه ارزیابی گردید. آزمونهای Kruskal-Wallis و تست تعقیبی Dunn، برای مقایسه میزان بیان $TGF-\beta$ در گروههای مورد مطالعه استفاده شد. یافته ها: بین سه گروه مورد مطالعه تفاوت آماری معناداری هم در مورد سلولهای چند هسته ای و هم تک هسته ای مشاهده شد. بیشترین میانگین رنگ پذیری $TGF-\beta$ مربوط به GCT و کمترین مربوط به PGCG بود. در مقایسه دو به دو گروهها، بین گروه PGCG و GCT هم برای سلولهای چند هسته ای و هم تک هسته ای ارتباط معنادار مشاهده گردید، در حالیکه بین گروههای CGCG و GCT فقط در مورد سلولهای تک هسته ای ارتباط معنادار گزارش شد. نتیجه گیری: یافته های این مطالعه می تواند نشان دهنده رفتار بیولوژیک و پاتوژنز متفاوت ضایعات مورد مطالعه باشد.

کلمات کلیدی:

ژانت سل گرانولوما، ایمنوهیستوشیمی، $TGF-\beta$

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/892893>

